

Program

Kino Světozor

08.30–09.50 *Oggy a škodíci*
12.30–14.36 *Zvedá se vítr*
15.00–16.07 *Totální animace – Pavel Koutský*

Loutkové divadlo

09.30–10.30 *Nové Večerníčky I.*
11.30–12.45 *Mezinárodní soutěž krátkých filmů – Krátký film D*

Divadlo J. K. Tyla

09.00–10.12 *Líza Citrónová a Marocký Pomeranč: zrychlená lovestory*
11.00–12.23 *Sbornia*

pořadatelé

hostitelé

za finanční podpory

hlavní partner

hlavní mediální partner

mediální partneři

Festivalový deník vydává a tiskne Anifilm jako příležitostnou tiskovinu k festivalu Anifilm 2014 v nákladu 300–500 ks.

Šéfredaktorka: Malvína Toupalová
Redakce: Eliška Děcká, Miroslava Janičatová, Pavel Horáček, Tomáš Marek
Překlady: Martina Neradová, Barbora Štefanová
Korektury: Jaroslav Balvín
Design: Jan Šimsa
Spolupráce: Homo Felix – The International Journal of Animated Film

www.anifilm.cz

ANIFILM 05

Festivalový deník

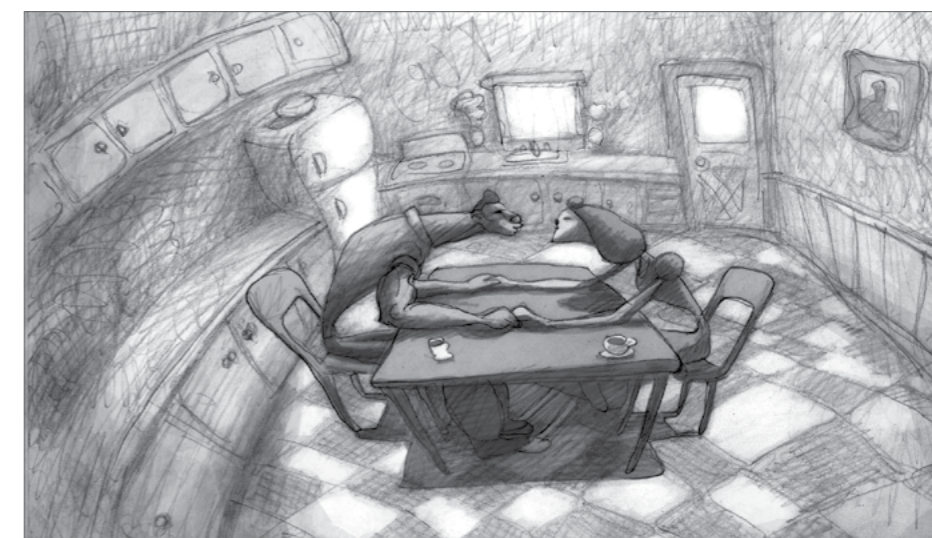
č. 6

Anifilm 2014

Neděle 11.5.

Už známe vítěze

Pátý ročník Mezinárodního festivalu animovaných filmů Anifilm 2014 se blíží k svému závěru a už zná své vítěze ve festivalových soutěžích. Hlavní cenu poroty v Mezinárodní soutěži celovečerních filmů pro dospělé získal režisér Bill Plympton za snímek *Cheatin'*. Nejlepším snímkem Mezinárodní soutěže celovečerních filmů pro děti vyhlásila porota film *Chlapec a svět* režiséra Alê Abreu. V Mezinárodní soutěži krátkých filmů zvítězil estonský film *Nejhorší možný scénář* režiséra Kristjana Holma. Hlavní cenu v Mezinárodní soutěži studentských filmů obdržel režisér a student Lucerne University Michael Frei za snímek *Plug and Play*. Další studentský film *Symfonie č. 42 (Symphony No. 42)* režisérky Réky Bucsi z Moholy-Nagy University of Art and Design Budapest si z festivalu odvezde čestné uznání. Vítězové si kromě finanční odměny odnášejí Animorphu, cenu z křišťálového skla z de-

Cheatin' (Bill Plympton, 2013)

signového studia Morphe. A nejsou to jediné ceny festivalu – na samém začátku festivalu byla udělena Cena za celoživotní přínos animovanému

filmu režisérovi, scenáristovi a výtvarníkovi Zdeňku Smetanovi, jehož tvorbě se festival věnoval i v doprovodných projekcích.

Tipy na dnešní den

Anifilm sice dnešním dnem končí, stále ale je za čím se vypravit, a to nejen do kina. Téma letošního ročníku – totální animaci – připomene ještě retrospektiva oceňovaného tvůrce Pavla Koutského, jehož totálně animované filmy se vyznačují i dravým, nezaměnitelným a svérázným výtvarnem. Na závěr festivalu uvedeme také estonsko-finskou loutkovou operu **Líza Citrónová a Marocký pomeranč – zrychlená lovestory**. Vydat se ale můžete i na výstavu. Expozice české totální animace i loutkových filmů z Finska jsou přístupné do 18 hodin.

Studentské znělky na Anifilmu

Kromě oficiální festivalové znělky jste letos mohli vidět i řadu znělek, které vytvořili studenti Ateliéru filmové a televizní grafiky Vysoké školy uměleckopřůmyslové v Praze Dávid Lipkovič, Ester Nemjóová, Julie Lupačová, Karel Osoha, Kryštof Kučera, Magda Kvasničková, Timo Hirschmann, Alžběta Wolfová, Filip Hepnar, Jan Šimsa, Linda Retterová, Rozálie Kirschová a SeeUn Lee.

Rozhovor s Františkem Vášou

„V AIFu jsme točili Paty, Maty, Jáji, Páji a podobný věci.“

foto: Jan Hromádka

Režisér a animátor František Váša, který se podílel na filmech Břetislava Pojara, Luboše Beneše či Vlasty Pospíšilové, je porotcem letošního Anifilmu.

Jak jste se od loutkového divadla dostal k loutkovému filmu?

Když mi bylo pět nebo šest, tak dávali v televizi pravidelně tak zvané Hofmanovy povídky, kde Eduard Hofman uváděl různé animované filmy. Ty se mi moc líbily. V podstatě už v té době jsem se rozhodl, že bych chtěl animovat loutky. Když jsem končil střední školu, jediná možnost, na studium animace, byla na UMPRUM. Jenže tam se studoval kreslený film a to nebyla tak úplně moje parketa,

tak jsem po epizodách na stavební fakultě absolvoval loutkoherectví a pak jsem sedm let působil v Plzni v loutkovém divadle. Mezitím jsem si pokusně natočil dva filmy, jeden plastelínový, druhý hřebíkový.

Jak jste se ocitl v Krátkém filmu, kde jste pak pracoval?

Přes pana Kubíčka jsem se seznámil jsem se s Milanem Svatošem, ten tam zorganizoval konkurz, přijali mě a jsem se stal asistentem animátora.

První film, na kterém jsem pracoval, byl *Motýlí čas* s Břetislavem Pojarem.

Jak to bylo po revoluci?

Po roce 1989 jsme vedeni Lubošem Benešem a dalšími založili studio aiF, kde jsme dělali *Paty, Maty, Jáji, Páji* a seriál o čertíku *Lucifukovi* pro slovenskou TV. Po smrti Luboše Beneše, jsem po něm dodělal pět dílů *Jáji a Páji* a natočil jsem jeden díl *Pata a Mata*, který na konci 90. let vybrali do Annecy do soutěže.

Jak se spolupracovalo s Břetislavem Pojarem?

Pojar byl náročný, měl svojí hlavu. Některé věci nepřijímal, ale vlastně všechno, co prosazoval, mělo hodnotu a váhu.

V Autopohádkách jsi animoval úplně ploché loutky v prostoru. Jak se s nimi pracovalo?

Původně jsem to chtěl animovat jako 2D v počítači, pak jsme zkusili klasický papírek pod svíslou kamerou. Příkladných pokusech jsem papírek nadzvedával, až vznikla placatá papírová figurka v prostoru. Bylo to dost pracné, protože se to animovalo vlastně dvakrát. Napřed na papíře, pak jsme fáze museli namnožit, vytisknout, vybarvit, nalepit na plechy, pospojovat a ve svíslé poloze animovat znova.

VIZE MISTRA JANA

STAČÍ 12 OBRÁZKŮ ZA SEKUNDU... ...NĚKDY MIŇ...

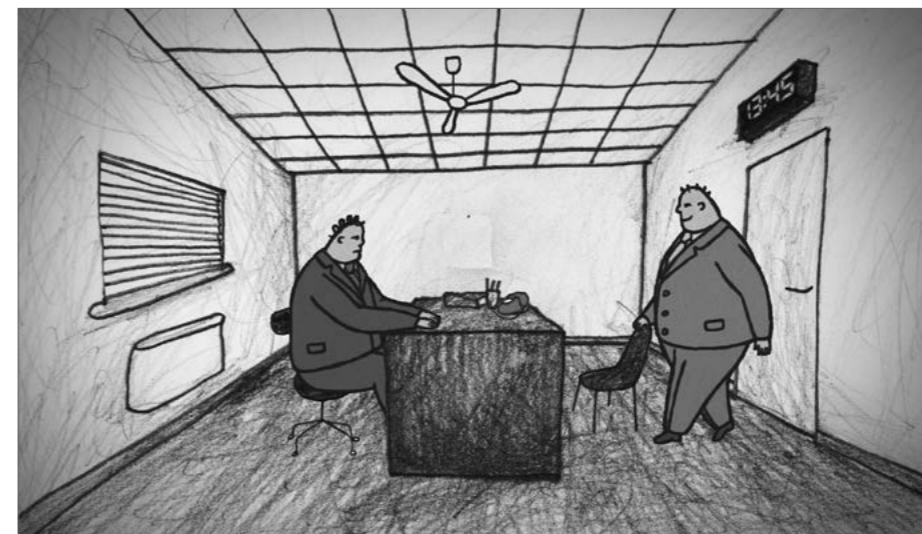

Anifilm doporučuje MFOF

Zveme vás na soutěžní putovní přehlídku outdoorových filmů MFOF, která se uskuteční v Třeboni od 9. do 11. října 2014 v kině Světozor a lázních Aurora. Za dvanáct let své existence se stal ve své podstatě a charakteru největším filmovým soutěžním putovním festivalem nejen v České republice, ale také na světě. Festivalu se zúčastňují čeští, slovenští a zahraniční autoři, filmová studia, národní televize i soukromé televizní společnosti, a to v profesionální i amatérské rovině. Festival a tento filmový žánr má také své mimořádné specifikum a jedinečnost.

Okolo Třeboně

O naučné stezky není v okolí Třeboně rozhodně nouze. Pěšky nebo na kole se dá udělat výlet po památných stromech, které se na Novořecké hrázi hojně sdružují nebo jsou dále jako solitéři rozmístěny v krajině. Jihovýchodně od města Veselí nad Lužnicí najdete Veselské pískovny. Pokud se budete po jejich pěších stezkách procházet, narazíte v jedné z jejich částí na přírodní rezervaci Písečný přesyp u Vlkova. Jedná se o téměř jeden hektar pouště se zvláštní faunou i florou. Veselské pískovny jsou hojně využívané také ke koupání a rekreaci, stejně tak jako několik dalších jezer kolem Třeboně.

Nejhorší možný scénář (Kristjan Holm, 2013)

Pozvánka: Totální výstava

V rámci festivalu byla v Třeboni odhalena výstava s názvem *Česká totální animace*, která se snaží postihnout různorodou „totální“ tvorbu tuzemských autorů. Ještě dnes se můžete na výstavu podívat. Její stěžejní část se věnuje Igoru Ševčíkovi a Pavlu Koutskému, jejichž tvorba nejlépe charakterizuje českou totální animaci v kresleném provedení. Postihnuta je ale i tvorba mladší generace filmařů a filmařek, které v této nevšední technice našli cestu k vyjádření.

Kam s dětmi? Na večerníčky

I na poslední den Anifilmu jsou přichystány programy pro děti. Promítat budeme například francouzský celovečerní film *Oggy a škodící natočený* podle populárního televizního seriálu. Nebo se můžete s dětmi přijít podívat na nové české večerníčky do Loutkového divadla 9.30. Těšit se můžete na *Králika Fialu*, *Vynálezce Alvu*, *Tarbíky*, *Žízaláky* nebo *Bílou paní na hlídání*.

Anifelix: Veverka

Takže o čem psát? Plakat nad neexistencí distribuce, nedostatkem peněz, témat? Dost bylo slz. Trendy současné animace? To umí jiní lépe než já. O výuce animace, studentech, škole? Nejsem jen paní učitelka. Tak o čem?? O prvním slově, které mě napadne – and the winner is: VEVERKA. Blechatá. Zrzavá, nebo černá, pohádka, nebo horor, pro děti – to se dá prodat –, pro dospělé – to může na festivaly. Tak co s ní? Možná veverka jenom přehopsá na pozadí, drobný detail, odvážející naši pozornost od hlavního děje. Veverka aktérem vztahového příběhu. Manžel, děti. Milenec. Ona se nemůže rozhodnout. Je tak hezký... Děti už beztak odrůstají. Blechy jsou nervózní, jak to dopadne. Sama nevím. Technika? Na papíry? Lochovat, pak se s tím skenovat. Ale bylo by to hezčí. Animace. Čumáček, pacičky, drobnou pohyb. Očko. Mrkne, na kolik oken? Hop, skok, ocas – jak ho jen...? Kouknu do skript Dvorníkové, tam je všechno. Takže zase ve Flashi? Pruda, ale ten aspoň ovládám. TV paint by byl teda hezčí, ale zasej... Studenti by nejspíš AE. Loutka? Že bych poprvé, konečně... Ale počkat, hudba! Veverka... Kdyby aspoň liška, to máme hned Janáčka. Ale práva na něj... Liška Bystrouška už byla? Google. Hmm, 2003, Angličani, dokonce s ČT. Kresby se mi nelíbí. Večerníček: Příhody kmotry lišky, Bohdalová, Lada, 1983. No, dalo by se. Ale celovečernák, to bych potřebovala spoustu peněz. A lidí. Ale studenti, jsou šikovný...

Michaela Pavlátová,
členka redakční rady

Homo Felix – The International Journal of Animated Film je anglicky psaný tištěný časopis reflektující témata společná pro animaci především ve visegrádském regionu.

Více na www.homofelixjournal.com.

